

1247**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW**

z dnia 23 grudnia 1999 r.

w sprawie sposobu pobierania, uiszczania i zwrotu opłaty skarbowej, sposobu prowadzenia rejestrów tej opłaty oraz przypadków, w których zapłała opłaty skarbowej następuje znakami tej opłaty lub przez nabycie urzędowego blankietu wekslowego.

Na podstawie art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 4, poz. 23 i Nr 74, poz. 443, z 1992 r. Nr 21, poz. 86, z 1993 r. Nr 11, poz. 50, z 1995 r. Nr 86, poz. 443 oraz z 1997 r. Nr 117,

poz. 751 i Nr 137, poz. 926) i art. 85 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. — Ordynacja podatkowa (Dz. U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 11, poz. 95) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Opłata skarbowa od podań, załączników do podań, czynności urzędowych, zaświadczeń i zezwoleń

§ 1. 1. Opłatę skarbową w postępowaniu w sprawach indywidualnych z zakresu administracji państwowej od podań, załączników do podań, czynności urzędowych, zaświadczeń i zezwoleń, o których mowa w art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1989 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 4, poz. 23 i Nr 74, poz. 443, z 1992 r. Nr 21, poz. 86, z 1993 r. Nr 11, poz. 50, z 1995 r. Nr 86, poz. 443 oraz z 1997 r. Nr 117, poz. 751 i Nr 137, poz. 926), zwanej dalej „ustawą”, uiszcza się znakami opłaty skarbowej.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do zezwoleń, jeżeli wysokość należnej opłaty skarbowej przekracza 50 zł.

§ 2. Znaki opłaty skarbowej od podania i dołączonych załączników nakleja się na podaniu. Jeżeli załączniki są składane w terminie późniejszym niż podanie, znaki opłaty skarbowej należnej od załączników nakleja się na załącznikach.

§ 3. Znaki opłaty skarbowej od czynności urzędowej nakleja się na podaniu o dokonanie tej czynności lub na protokole stwierdzającym jej dokonanie albo na dokumencie zgłoszenia. Jeżeli w wyniku czynności urzędowej zostanie wydany dokument, dokonuje się na nim adnotacji o uiszczeniu opłaty skarbowej w odpowiedniej wysokości.

§ 4. 1. Jeżeli wniesiono podanie, dokonano zgłoszenia lub złożono wniosek o podjęcie czynności urzędowej bez uiszczenia należnej opłaty skarbowej lub uiszczono ją w wysokości niższej od należnej, organ administracji państwowej lub jednostka organizacyjna określona w art. 1 ust. 5 ustawy wzywa zobowiązanego do uiszczenia opłaty w terminie 7 dni, z pouczeniem, że w razie niewykonania tego obowiązku podanie będzie pozostawione bez rozpatrzenia lub czynność podlegająca opłacie zostanie zaniechana. W razie gdy zobowiązany złoży w wyznaczonym terminie znaki opłaty skarbowej odpowiedniej wartości, nakleja się je na podaniu (wniosku) lub dokumencie zgłoszenia. Jeżeli zobowiązany naklei znaki opłaty skarbowej na otrzymanym wezwaniu i doręczy je organowi lub jednostce, wezwanie dołącza się do podania (wniosku) lub dokumentu zgłoszenia, na których odnotowuje się wysokość wpłaconej opłaty i datę doręczenia wezwania przez zobowiązanego.

2. W razie powstania, określonych w odrębnych przepisach, przesłanek zobowiązujących do rozpatrzenia podania pomimo nieuiszczenia opłaty skarbowej, gdy zobowiązany nie uiścił opłaty skarbowej w terminie 7 dni od daty doręczenia wezwania, organ lub jednostka, o których mowa w ust. 1, przekazuje podanie

urzędowi skarbowemu, właściwemu dla miejsca zamieszkania (siedziby) zobowiązanego.

3. Jeżeli podanie wniosła osoba zamieszkała za granicą oraz nie uiściła opłaty skarbowej, opłatę skarbową od podania pobiera polski urząd konsularny właściwy dla miejsca zamieszkania osoby wnoszącej podanie, powiadamiając ją o sposobie zafatwienia sprawy.

§ 5. 1. Znaki opłaty skarbowej od zaświadczenia lub zezwolenia wydawanego w wyniku wniesienia podania nakleja się na podaniu, a na wydawanym dokumencie umieszcza się adnotację, o której mowa w § 3.

2. Jeżeli wydanie zaświadczenia lub zezwolenia nie wymaga wniesienia podania, znaki opłaty skarbowej nakleja się na kopii wydanego dokumentu, a następnie dokonuje się czynności, o której mowa w ust. 1; jeżeli dokument wydawany jest bez kopii, znaki opłaty skarbowej nakleja się na tym dokumencie.

3. Jeżeli opłata skarbowa od zezwolenia ma być uiszczona w sposób określony w § 1 ust. 2, zobowiązany wpłaca ją do kasy lub na rachunek bankowy właściwego urzędu skarbowego, a dowód wpłaty dołącza do akt sprawy; na wydanym zezwoleniu umieszcza się adnotację stwierdzającą wysokość i datę wpłaty oraz numer pokwitowania lub numer rachunku bankowego urzędu skarbowego.

§ 6. Znaki opłaty skarbowej kasują osoby, które rozpatrują podania, dokonują czynności urzędowych, wydają zaświadczenia lub zezwolenia. Znaki opłaty skarbowej powinny być skasowane w sposób uniemożliwiający ich powtórne użycie.

§ 7. Jeżeli zaświadczenie lub zezwolenie nie podlega opłacie skarbowej lub jest od niej zwolnione, na wydanym zaświadczeniu lub zezwoleniu należy uczynić stosowną adnotację ze wskazaniem odpowiedniej podstawy prawnej.

Rozdział 2

Opłata skarbowa od czynności cywilnoprawnych

§ 8. 1. Z zastrzeżeniem § 9 opłatę skarbową od czynności cywilnoprawnych osoba lub jednostka określona w art. 4 ustawy oblicza i uiszcza:

- 1) w kasie urzędu skarbowego lub
- 2) na rachunek bankowy właściwego urzędu skarbowego

— chyba że opłata pobierana jest przez płatnika.

2. W wypadku przewidzianym w ust. 1 pkt 1:

- 1) strony lub jedna ze stron czynności cywilnoprawnej składają urzędowi skarbowemu wypełnioną deklarację, określającą strony czynności przez podanie imienia, nazwiska albo nazwy lub firmy, adresu zamieszkania lub siedziby, a także datę, treść i przedmiot czynności oraz jego wartość, kwotę obliczonej opłaty skarbowej, zwaną dalej „deklaracją”, wraz z oryginałem lub kopią umowy, od której jest uiszczana opłata skarbową, a jeżeli

- przedmiotem opłaty skarbowej jest umowa zawarta w formie ustnej, składają tylko wypełnioną deklarację oraz jej kopię,
- 2) po wypełnieniu obowiązku, o którym mowa w pkt 1, pracownik urzędu skarbowego niezwłocznie zawiadamia zgłaszającego o prawidłowym naliczeniu należnej opłaty; jeżeli strony nie określiły wartości przedmiotu czynności cywilnoprawnej lub wartość określona przez strony nie odpowiada jego wartości rynkowej, pracownik urzędu skarbowego informuje o zasadach ustalania podstawy obliczenia opłaty i wzywa zgłaszającego do określenia, podwyższenia lub obniżenia wartości tego przedmiotu, w celu ustalenia opłaty skarbowej, podając równocześnie tę wartość według własnej, wstępnej oceny; zgłaszający potwierdza podpisem w rejestrze wymiarów opłaty skarbowej fakt przyjęcia do wiadomości informacji o wysokości należnej opłaty skarbowej, a jeżeli był wezwany do określenia, podwyższenia lub obniżenia wartości przedmiotu czynności cywilnoprawnej i nie wyraził na to zgody — także fakt odmowy określenia, podwyższenia lub obniżenia tej wartości,
 - 3) po uiszczeniu opłaty skarbowej urząd skarbowy, na żądanie strony, zamieszcza na oryginale lub kopii umowy albo kopii deklaracji adnotację o dokonanej zapłacie, która zawiera: pozycję rejestru, podstawę prawną i podstawę obliczenia opłaty, kwotę opłaty, wysokość wpłaty i numer pokwitowania lub rachunku bankowego i podpis, a następnie stawia pieczęć urzędową, po czym zwraca kopię umowy lub deklaracji zgłaszającemu,
 - 4) jeżeli zgłaszający odmówił podwyższenia lub obniżenia wartości przedmiotu czynności cywilnoprawnej, urząd skarbowy jest obowiązany do przyjęcia opłaty skarbowej w wysokości wynikającej z deklaracji; opłatę tę zalicza się na poczet należnej opłaty skarbowej,
 - 5) w wypadku, o którym mowa w pkt 4, oraz w razie odmowy określenia wartości przedmiotu czynności cywilnoprawnej, urząd skarbowy określa, podwyższa lub obniża wartość przedmiotu czynności cywilnoprawnej według zasad określonych w art. 10 ust. 2 i 3 ustawy, a następnie doręcza stronom umowy decyzję w sprawie opłaty skarbowej.
3. W wypadku określonym w ust. 1 pkt 2:
- 1) strony lub jedna ze stron przesyła urzędowi skarbowemu wypełnioną deklarację oraz oryginał lub kopię umowy wraz z dowodem wpłaty opłaty skarbowej, a jeżeli przedmiotem opłaty skarbowej jest umowa zawarta w formie ustnej, przesyła wypełnioną deklarację oraz jej kopię wraz z dowodem wpłaty opłaty skarbowej,
 - 2) jeżeli opłata skarbową została uiszczona w wysokości należnej oraz w terminie określonym w art. 7 ust. 2 i 3 ustawy, urząd skarbowy, na żądanie strony, bezzwłocznie zwraca stronie przesłany egzemplarz umowy, a jeżeli umowa została zawarta w formie ustnej, kopię deklaracji wraz z adnotacją, o której mowa w ust. 2 pkt 3, jeżeli strona tego zażąda,
 - 3) w razie stwierdzenia przez urząd skarbowy, że opłata skarbową została uiszczona po upływie terminu określonego w art. 7 ust. 2 i 3 ustawy, urząd ten stosuje tryb przewidziany w pkt 2, doręczając decyzję określającą wysokość zaległej opłaty skarbowej,
 - 4) w razie stwierdzenia przez urząd skarbowy, że opłata skarbową została uiszczona w wysokości niższej od należnej wskutek błędnego ustalenia podstawy obliczenia tej opłaty lub zastosowania niewłaściwej stawki procentowej, urząd ten, w terminie 7 dni od daty otrzymania umowy lub deklaracji, stosuje tryb przewidziany w pkt 2 oraz doręcza decyzję określającą wysokość zaległej opłaty skarbowej,
 - 5) jeżeli strony nie określiły wartości przedmiotu czynności cywilnoprawnej lub wartość określona przez strony nie odpowiada, według oceny urzędu skarbowego, jego wartości rynkowej, urząd ten w terminie 14 dni od daty otrzymania umowy lub deklaracji zwraca ją zgłaszającemu z adnotacją, o której mowa w ust. 2 pkt 3, oraz stosuje tryb określony w art. 10 ust. 3 ustawy, a następnie doręcza stronom umowy decyzję w sprawie opłaty skarbowej.
4. Tryb przewidziany w ust. 2 pkt 2 i 5 stosuje się odpowiednio w razie stwierdzenia przez urząd skarbowy, iż w wyniku nieokreślenia wartości przedmiotu czynności cywilnoprawnej lub określenia jej wysokości w kwocie nie odpowiadającej jego wartości rynkowej płatnicy, o których mowa w art. 12 ust. 1 pkt 1 i 5 ustawy, nie pobrali opłaty skarbowej lub pobrali ją w wysokości niższej od należnej.
- § 9. Opłatę skarbową od umowy poręczenia uiszcza się przez naklejenie znaków opłaty skarbowej na dokumencie stwierdzającym zawarcie umowy. Znaki kasuje jedna ze stron umowy, umieszczając na nich datę i swój podpis.
- Rozdział 3**
- Opłata skarbową od dokumentów**
- § 10. Opłatę skarbową od pełnomocnictwa oraz odpisu pełnomocnictwa uiszcza się przez naklejenie na dokumencie znaków opłaty skarbowej. Naklejone znaki kasuje jedna ze stron czynności, umieszczając na nich datę i swój podpis. Na odpisie pełnomocnictwa znaki opłaty skarbowej kasuje pełnomocnik,
- § 11. 1. Opłatę skarbową od weksła uiszcza się:
- 1) przez zastosowanie urzędowego blankietu wekslowego odpowiedniej wartości, a jeżeli wartość tego blankietu nie odpowiada kwocie należnej opłaty, uzupełnia się ją przez naklejenie na odwrotnej stronie blankietu znaków opłaty skarbowej; kwota uzupełnienia opłaty nie może przekroczyć 5 zł,
 - 2) znakami opłaty skarbowej w przypadku wystawienia weksła bez użycia urzędowego blankietu wekslowego, gdy wysokość należnej od weksła opłaty skarbowej nie przekracza 5 zł,
 - 3) w pozostałych wypadkach — w kasie urzędu skarbowego lub na rachunek bankowy urzędu skarbowego, przy czym pracownik urzędu skarbowego

dokonyje na odwrotnej stronie weksla adnotacji o uiszczeniu opłaty skarbowej.

2. Znaki opłaty skarbowej mogą być kasowane wyłącznie przez urzędy skarbowe, organy administracji państwowej, banki, placówki pocztowe, kasy sądowe oraz notariuszy przez odcisnięcie pieczęci urzędowej i wpisanie daty.

Rozdział 4

Pobór opłaty skarbowej przez płatników oraz sposób prowadzenia rejestrów tej opłaty

§ 12. 1. Z zastrzeżeniem § 9 i 10 notariusze, jako płatnicy opłaty skarbowej od dokonywanych przed nimi czynności cywilnoprawnych lub sporządzanych przez nich dokumentów, pobierają opłatę skarbową gotówką.

2. Notariusze są obowiązani:

- 1) określać w treści sporządzanych aktów bądź poświadczeń oraz na wypisach i odpisach wydawanych stronom podstawę i sposób obliczenia opłaty skarbowej,
- 2) pouczać strony o przysługującym urzędowi skarbowemu prawie do określenia, podwyższenia lub obniżenia wartości przedmiotu czynności cywilnoprawnej,
- 3) prowadzić rejestr opłaty skarbowej,
- 4) przysyłać urzędowi skarbowemu odpis rejestru opłaty skarbowej pobranej:
 - od dnia 1 do 15 danego miesiąca w terminie do dnia 20 tego miesiąca,
 - od dnia 16 do końca danego miesiąca w terminie do 5 dnia następnego miesiąca.

3. Rejestr opłaty skarbowej powinien zawierać następujące rubryki: liczbę porządkową, datę sporządzenia aktu bądź poświadczenia, numer repertorium, imiona i nazwiska albo nazwę lub firmę oraz miejsce zamieszkania (siedzibę) stron czynności cywilnoprawnej, krótką treść czynności, wartość przedmiotu czynności cywilnoprawnej, miejsce położenia nieruchomości (miejscowość, gmina, powiat, województwo), stawkę opłaty skarbowej, kwotę pobranej opłaty oraz uwagi.

4. Rejestr opłaty skarbowej może być zastąpiony przez repertorium przewidziane przepisami o prowadzeniu ksiąg i przechowywaniu akt notarialnych; przepisy dotyczące rejestru opłaty skarbowej stosuje się odpowiednio do repertorium zastępującego rejestr.

5. W wypadku, o którym mowa w art. 10 ust. 4 ustawy, oraz w razie przedłożenia przez strony czynności cywilnoprawnej decyzji urzędu skarbowego o zwolnieniu płatnika z obowiązku poboru opłaty skarbowej, notariusze przysyłają właściwemu urzędowi skarbowemu uwierzytelniony odpis aktu w terminie dwóch tygodni od daty jego sporządzenia.

§ 13. 1. Jeżeli dalsze przepisy nie stanowią inaczej, przewoźnicy, jako płatnicy opłaty skarbowej od doku-

mentów przewozowych, pobierają opłatę skarbową znakami opłaty skarbowej, gotówką lub czekiem; opłata skarbowa może być również uiszczona przez nadawcę w drodze przekazu na konto przewoźnika.

2. Przewoźnicy obowiązani są prowadzić rejestr opłaty skarbowej, który powinien zawierać następujące rubryki: liczbę porządkową, datę wpisu do rejestru, imię i nazwisko albo nazwę lub firmę, adres (siedzibę) osoby lub jednostki nadającej rzecz do przewozu, cechy identyfikacyjne dokumentu przewozowego, kwotę pobranej opłaty skarbowej oraz uwagi; rejestr prowadzony przez przewoźników morskich i lotniczych powinien zawierać nadto rubryki: kwotę należności za przewóz i za inne świadczenia oraz stawkę opłaty skarbowej.

3. Jeżeli przewoźnicy prowadzą osobną ewidencję dokumentów przewozowych, mogą wpisywać do rejestru pod jedną pozycją zbiorową wszystkie te dokumenty za okres do dnia, w którym są obowiązani do przekazywania kwot pobranej opłaty skarbowej.

4. Przewoźnicy mogą zaniechać prowadzenia rejestru opłaty skarbowej, jeżeli prowadzona przez nich dokumentacja zawiera dane umożliwiające sprawdzenie prawidłowości poboru opłaty skarbowej.

5. Przedsiębiorstwo państwowe „Polskie Koleje Państwowe” pobiera opłatę skarbową według następujących zasad:

- 1) opłatę skarbową od dokumentów przewozowych, na podstawie których nadawane są do przewozu wagonowe przesyłki towarowe, nadawca uiszcza przez naklejenie na grzbiecie listu przewozowego znaków opłaty skarbowej, które kasuje przewoźnik; opłata skarbowa może być również uiszczona gotówką lub czekiem w kasie ekspedycyjnej przewoźnika; przewoźnik umieszcza na grzbiecie listu przewozowego adnotację o uiszczeniu opłaty skarbowej,
- 2) opłatę skarbową od wykazów nadawczych nadawca uiszcza znakami opłaty skarbowej,
- 3) opłatę skarbową od innych niż wymienione w pkt 1 i 2 dokumentów przewozowych nadawcy uiszczają w kasie ekspedycyjnej przewoźnika gotówką.

6. Przewoźnicy morscy i lotniczy obliczają i pobierają opłatę skarbową od biletów lub innych dokumentów uprawniających do przewozu (przelotu) statkiem morskim lub powietrznym gotówką, jeżeli:

- 1) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zawarli sami lub przez swoje przedstawicielstwa albo pełnomocnika lub agenta umowy o przewóz za granicę statkiem morskim lub powietrznym bez względu na to, czy wydanie dokumentu uprawniającego do przewozu następuje w kraju, czy za granicą,
- 2) na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wydano dokument uprawniający do przewozu statkiem bądź pismo upoważniające do odbioru takiego dokumentu, a przewoźnik ma siedzibę w Polsce lub działa tu jego przedstawicielstwo albo pełnomocnik lub agent, bez względu na to, czy umowę przewozu zawarto na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, czy też za granicą.

§ 14. 1. Nabywcy rzeczy przeznaczonych do przerobu lub odprzedaży oraz komisanci, jako płatnicy opłaty skarbowej od umów sprzedaży oraz komis, pobierają opłatę skarbową gotówką.

2. Płatnicy, o których mowa w ust. 1, są obowiązani:

- 1) obliczyć i pobrać należną opłatę skarbową przy wypłacie należności za nabyte lub przyjęte do sprzedaży rzeczy ruchome,
- 2) dokonywać na dokumentach stwierdzających zawarcie umowy adnotacji o pobraniu opłaty skarbowej, ze wskazaniem kwoty opłaty i pozycji rejestru, pod którą kwota ta została wpisana,
- 3) prowadzić rejestr opłaty skarbowej.

3. Rejestr opłaty skarbowej powinien zawierać następujące rubryki: liczbę porządkową, datę wpisania do rejestru dokumentu stwierdzającego zawarcie umowy, datę i numer dokumentu, imię i nazwisko albo nazwę lub firmę oraz miejsce zamieszkania (siedzibę) sprzedawcy lub komitenta, kwotę należności, stawkę opłaty skarbowej, kwotę pobranej opłaty, pozycję kwitu i uwagi; rejestr powinien być poświadczony przez właściwy urząd skarbowy nie później niż następnego dnia po wpisaniu pierwszego dokumentu.

4. Płatnicy mogą zaniechać prowadzenia rejestru opłaty skarbowej, jeżeli prowadzone przez nich rejestry skupu lub rejestry sprzedaży komisowej będą zawierały wszystkie dane wymienione w ust. 3.

§ 15. 1. Jeżeli przepisy § 12—14 nie stanowią inaczej, płatnicy są obowiązani:

- 1) w razie niepobrania opłaty skarbowej, dokonywać na oryginałach umów lub poświadczeń oraz na wypisach i odpisach wydawanych stronom adnotacji stwierdzających fakt niepobrania opłaty z podaniem podstawy prawnej bądź wskazaniem decyzji urzędu skarbowego o zwolnieniu płatnika z obowiązku pobrania opłaty skarbowej,
- 2) jeżeli czynność cywilnoprawna nie podlega opłacie skarbowej lub jest zwolniona od tej opłaty, wypełnić następujące rubryki rejestru: liczbę porządkową, datę wpisania umowy, datę i numer umowy, imię i nazwisko albo nazwę lub firmę strony (stron) czynności cywilnoprawnej oraz ich miejsce zamieszkania (siedzibę), a w rubryce „uwagi” — podstawę niepobrania opłaty,
- 3) podsumować w rejestrze kwoty pobranej opłaty skarbowej za każdy okres, w którym dokonywane jest rozliczenie opłaty z urzędem skarbowym,
- 4) przekazywać opłatę skarbową w następujących terminach:
 - a) notariusze — w terminie do dnia 20 danego miesiąca kwoty opłaty pobrane od dnia 1 do 15 tego miesiąca oraz do 5 dnia następnego miesiąca — kwoty pobrane od dnia 16 do końca miesiąca,
 - b) przewoźnicy — w terminie dwóch miesięcy po upływie miesiąca, w którym pobrano opłatę,
 - c) nabywcy rzeczy przeznaczonych do przerobu lub odprzedaży oraz komisanci — w terminie do

dnia 10 następnego miesiąca, po upływie miesiąca, w którym pobrano opłatę,

- 5) odnotowywać w rejestrze w rubryce „uwagi” kwotę opłaty przekazanej na rachunek urzędu skarbowego, datę wpłaty i okres, którego wpłata dotyczy,
- 6) założyć na każdy rok kalendarzowy osobny rejestr oraz ponumerować jego karty,
- 7) przechowywać prowadzone rejestry oraz dowody wpłaty opłaty skarbowej przez okres 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym rejestr założono.

2. Płatnicy opłaty skarbowej mogą zaniechać prowadzenia rejestru opłaty skarbowej również wtedy, gdy w urządzeniach księgowych jest wyodrębniony rachunek opłaty skarbowej pozwalający na kontrolę prawidłowości poboru opłaty skarbowej i terminowości jej odprowadzania, zawiadamiając na miesiąc przedtem właściwy urząd skarbowy.

3. Przepisy ust. 1 pkt 3 i 5—7 stosuje się odpowiednio do dokumentów zastępujących rejestry; dokumenty te przechowuje się w okresie przewidzianym w przepisach dotyczących tych dokumentów.

4. Płatnicy opłaty skarbowej obowiązani są w terminach przekazywania opłaty skarbowej wypełnić i przesłać właściwemu miejscowo urzędowi skarbowemu deklarację należności wpłaconych przez płatnika z tytułu opłaty skarbowej, informującą o wysokości pobranej i przekazywanej opłaty skarbowej.

§ 16. W sprawach opłaty skarbowej od czynności cywilnoprawnych dotyczących przeniesienia własności nieruchomości, własnościowego spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego, spółdzielczego prawa do lokalu użytkowego oraz wynikających z prawa spółdzielczego: prawa do domu jednorodzinnego i prawa do lokalu w małym domu mieszkalnym lub prawa użytkowania wieczystego, a także dotyczących odpłatnego przeniesienia własności innych rzeczy lub praw, płatnicy przekazują pobraną opłatę skarbową na rachunek urzędu skarbowego właściwego ze względu na siedzibę płatnika.

Rozdział 5

Zwrot opłaty skarbowej

§ 17. 1. W razie powstania okoliczności, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy, organy administracji państwowej lub jednostki organizacyjne określone w art. 1 ust. 5 ustawy, które skasowały znaki opłaty skarbowej albo zamieściły na zezwoleniu adnotację o uiszczeniu opłaty gotówką, są obowiązane przekazać dokument ze skasowanymi znakami opłaty skarbowej bądź z pokwitowaniem uiszczenia tej opłaty właściwemu miejscowo urzędowi skarbowemu w celu dokonania zwrotu opłaty. Przekazanie dokumentu następuje z urzędu lub na wniosek zainteresowanego.

2. W przypadkach określonych w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy zwrotu opłaty skarbowej dokonuje urząd skarbowy, na którego rachunek opłata wpłynęła, z zastrzeżeniem ust. 3, w drodze decyzji, po przeprowadzeniu

postępowania wyjaśniającego i ustaleniu, że zachodzą przesłanki określone w tym przepisie.

3. W przypadku gdy opłata skarbową od umów sprzedaży i zamiany nieruchomości została pobrana przez płatnika, zwrotu opłaty skarbowej dokonuje urząd skarbowy, na którego obszarze położona jest nieruchomość.

4. Jeżeli w wypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, obowiązek uiszczenia opłaty skarbowej ciążył solidarnie na osobach lub jednostkach określonych w art. 4 ust. 1 ustawy, a opłatę skarbową uiszczono znakami opłaty, zwrot opłaty skarbowej następuje na rzecz jednej z osób lub jednostek solidarnie zobowiązanych do jej uiszczenia, z równoczesnym powiadomieniem pozostałych osób lub jednostek o dokonanym zwrocie.

5. Zwrot opłaty skarbowej następuje z urzędu.

Rozdział 6

Przepisy końcowe

§ 18. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 21 lipca 1989 r. w sprawie sposobu pobierania, uiszczania i zwrotu opłaty skarbowej oraz sposobu prowadzenia rejestrów tej opłaty (Monitor Polski Nr 25, poz. 193, z 1994 r. Nr 61, poz. 538 oraz z 1997 r. Nr 26, poz. 246).

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.

Minister Finansów: w z. *J. Bauc*